

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 792

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 august 2004

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
DECIZIA nr. 306 din 8 iulie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 1, 2 și 7 din Codul de procedură penală.....	1-4		
		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		1.297. — Hotărâre privind indexarea pensiilor din sistemul public de pensii și a unor venituri ale populației începând cu luna septembrie 2004.....	4-5
		1.326. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 737/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.....	5-7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 306

din 8 iulie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 1, 2 și 7 din Codul de procedură penală

Ion Predescu — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Nicoleta Grigorescu — procuror
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 1, 2 și 7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Petre Mihai Băcanu în Dosarul nr. 6.345/2003 al Tribunalului București — Secția a II-a penală.

La apelul nominal au răspuns avocat Liliana Poenaru, pentru autorul excepției, și avocat Paula Mihăiescu, pentru partea Ristea Priboi, celelalte părți fiind lipsă.

Reprezentantul autorului excepției solicită a se constata lipsa de procedură cu partea Marius Oprea, ca urmare a schimbării domiciliului acestuia.

Magistratul-asistent informează completul de judecată asupra existenței la dosarul cauzei a unei cereri a părții Marius Oprea prin care solicită amânarea judecării cauzei în vederea angajării unui apărător, care a fost examinată de Curtea Constituțională în ședința de judecată din 24 iunie 2004, dată la care s-a dispus amânarea judecării cauzei pentru data de 8 iulie 2004. În această cerere partea nu a făcut nici o precizare referitoare la schimbarea domiciliului. De asemenea, la dosar nu a fost depus nici un alt document din care să rezulte schimbarea domiciliului.

Reprezentantul părții Ristea Priboi se opune cererii de amânare, considerând că aceasta are drept scop tergiversarea soluționării cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a cererii formulate în temeiul art. 98 din Codul de procedură civilă, considerând cauza în stare de judecată.

Curtea, deliberând, constată procedura îndeplinită și, pe cale de consecință, respinge cererea formulată, acordând cuvântul pe fond.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul autorului excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, susținând oral motivele de neconstituționalitate a textelor de lege criticate, expuse în notele scrise depuse la dosar.

Reprezentantul părții Ristea Priboi arată că nu există nici o contradicție între dispozițiile criticate și textele constituționale, precum și cele din actele internaționale invocate de autorul excepției, solicitând respingerea excepției ca neîntemeiată. În acest sens depune note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 52 alin. 1 și 2, invocând practica în materie a Curții Constituționale, și ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 52 alin. 7, întrucât aceste prevederi au fost abrogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2004.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 martie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 6.345/2003, **Tribunalul București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 1, 2 și 7 din Codul de procedură penală**, ridicată de Petre Mihai Băcanu, inculpat recurent în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4) referitoare la România ca stat de drept și la principiul separației și echilibrului puterilor, ale art. 11 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul internațional și la dreptul intern, ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 124 referitoare la îndeplinirea justiției și ale art. 127 referitoare la caracterul public al dezbaterilor. De asemenea, se susține și încălcarea prevederilor din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și anume a celor ale art. 6 pct. 1 privitoare la un proces echitabil și ale art. 14 referitoare la nediscriminare.

Autorul excepției consideră că dispozițiile art. 52 alin. 1 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, deoarece prevăd că abținerea sau recuzarea se judecă în ședință secretă, deși în art. 127 din Constituție, republicată, și în art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale se prevede că ședințele de judecată sunt publice, afară de cazurile prevăzute de lege. Se arată că, prin formularea cererii de recuzare, instanța în fața căreia s-a ridicat se dezinvestește și totodată nu cunoaște motivele pentru care a fost recuzată, deoarece textul art. 48 din Codul de procedură penală este incomplet și defectuos redactat, încălcând normele constituționale invocate. Instanța în cauză, prin dezinvestire, nu mai poate efectua nici un act de procedură (de exemplu, să acorde un termen de control).

În ceea ce privește art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală, acesta este considerat neconstituțional deoarece prevede că examinarea declarației de abținere sau a cererii de recuzare se face ascultându-se procurorul, iar dacă este necesar și părțile, precum și persoana care se abține sau a cărei recuzare se cere, încălcându-se egalitatea în drepturi și dreptul la un proces echitabil, deoarece, în timp ce procurorul se citează în mod obligatoriu și se ascultă, celelalte părți sunt ascultate decât dacă instanța consideră necesar.

La rândul său, textul art. 52 alin. 7 din Codul de procedură penală este considerat neconstituțional deoarece părțile nu sunt înștiințate de termenul de judecată și nu cunosc momentul de la care curg cele 24 de ore pentru declararea recursului, încălcându-se art. 21 din Constituție, republicată, și art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tribunalul București — Secția a II-a penală apreciază că excepția este neîntemeiată. Se arată că recuzarea este, alături de abținere, un remediu procesual prevăzut de lege, prin care un judecător al unei cauze concrete, susceptibil de a fi bănuț, pentru anumite motive prevăzute de lege, de imparțialitate sau lipsă de obiectivitate, este înlăturat de la judecarea acelei cauze. Prin reglementările art. 52 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală s-a urmărit ca situațiile și împrejurările de natură a provoca suspiciunea personală, privitor la obiectivitatea și imparțialitatea judecătorului, să fie circumscrise unui cadru procesual restrâns, care să nu contravină principiului publicității procesului penal. Se observă că partea care formulează o cerere de recuzare și procurorul sunt pe poziția de egalitate, așa cum rezultă din dispozițiile art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală, care sunt de strictă interpretare. Sintagma „ascultându-se procurorul când este prezent în instanță” trebuie interpretată în sensul că participarea procurorului nu este obligatorie, iar în situația în care apreciază ca fiind necesar, instanța poate asculta și partea care a formulat cererea de recuzare.

În legătură cu art. 52 alin. 7 din Codul de procedură penală, instanța arată că cererea de recuzare nu poate fi interpretată ca o dezinvestire a instanței, aceasta fiind un remediu procesual de care pot beneficia justițiabilii, în situația în care judecătorul cauzei, susceptibil de a fi bănuț de imparțialitate, să fie înlăturat de la judecarea acelei cauze. Această instituție este în acord cu art. 6 pct. 1 din Convenția europeană, privitor la procesul echitabil, fiind chiar o garanție a desfășurării acestuia.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate ridicată în cauză este neîntemeiată. Potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) și ale art. 127 din Constituție, republicată, procedura de judecată este stabilită de lege, iar ședințele de judecată sunt publice, în afară de cazurile prevăzute de lege. Astfel, în temeiul prevederilor constituționale, legiuitorul este unica autoritate competentă de a reglementa procedura de judecată, cazurile în care ședințele de judecată nu sunt publice, precum și căile de atac și condițiile exercitării acestora. Întrucât procedura de soluționare a cererilor de abținere sau recuzare face parte integrantă din procedura de judecată, aceasta este reglementată în conformitate cu prevederile constituționale menționate, cu respectarea trăsăturilor definitorii ale instituției abținerii și recuzării.

Dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale ale art. 11 referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, întrucât recuzarea nu formează obiectul unui tratat internațional, nici prevederilor art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului. Prevederile art. 52 alin. 1, 2 și 7 din Codul de procedură penală nu contravin nici prevederilor art. 16 din Constituție, republicată, referitoare la egalitatea în drepturi, întrucât nu consacră privilegiu sau discriminări în raport cu vreunul dintre criteriile prevăzute la art. 4 alin. (2) din Constituție, republicată. Pentru aceleași motive nu se încalcă nici prevederile art. 124 din Constituție, republicată, referitoare la înfăptuirea justiției în numele legii, în mod imparțial și egal pentru toți.

În concluzie, Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată în cauză este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 52 alin. 1, 2 și 7 din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate și completate atât prin Legea nr. 281/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003, cât și prin Legea nr. 159/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 mai 2004, dispoziții care au următorul conținut: *„Abținerea sau recuzarea judecătorului, procurorului, magistratului-asistent sau greșierului se soluționează de un alt complet, în ședință secretă, fără participarea celui care declară că se abține sau care este recuzat.*

Examinarea declarației de abținere sau a cererii de recuzare se face de îndată, ascultându-se procurorul când este prezent în instanță, iar dacă se găsește necesar, și părțile, precum și persoana care se abține sau a cărei recuzare se cere. [...]

Încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată numai cu recurs, în termen de 48 de ore din momentul pronunțării, și dosarul se înaintează de îndată instanței de recurs. Recursul se judecă în termen de 3 zile din momentul primirii, în camera de consiliu, cu participarea părților.”

Autorul excepției consideră aceste dispoziții de lege ca fiind contrare mai multor prevederi ale Constituției, și anume art. 1 alin. (3) și (4) referitor la statul de drept și la principiul separației și echilibrării puterilor, art. 11 alin. (1) și (2) referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 124 referitor la înfăptuirea justiției și art. 127 referitor la caracterul public al dezbaterilor. De asemenea, sunt vizate și prevederile art. 6 pct. 1, referitoare la dreptul la un proces echitabil, în fața unei instanțe care să judece

cauza public și într-un termen rezonabil, precum și cele ale art. 14 referitoare la interzicerea discriminării, ambele din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că prevederile art. 52 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție, și anume la cele ale art. 1 alin. (3), art. 11 alin. (1) și (2), art. 16 alin. (1) și (2), art. 20, art. 123 [devenit, după republicarea Constituției, art. 124 alin. (1) și (3)] și art. 126 [devenit art. 127]. De asemenea, controlul de constituționalitate a vizat și raportarea textelor de lege criticate la dispozițiile art. 6 pct. 1 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, de exemplu, prin deciziile nr. 12 din 16 ianuarie 2001, nr. 135 din 26 aprilie 2001 și nr. 300 din 7 noiembrie 2002, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 194 din 18 aprilie 2001, nr. 330 din 20 iunie 2001 și nr. 867 din 2 decembrie 2002, Curtea Constituțională a reținut, în esență, următoarele:

Dispozițiile art. 52 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, referitoare la procedura de soluționare a declarațiilor de abținere sau a cererilor de recuzare, sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale și ale convențiilor internaționale privitoare la drepturile omului. Potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție [în prezent art. 126 alin. (2)], *„Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute de lege”,* ceea ce înseamnă că reglementările în discuție sunt de competența exclusivă a legiuitorului, iar prevederile criticate nu aduc atingere drepturilor constituționale ale părților. Totodată, conform art. 126 din Constituție (devenit art. 127), *„Ședințele de judecată sunt publice, afară de cazurile prevăzute de lege”,* unul dintre acestea fiind prevăzut în art. 52 alin. 1 din Codul de procedură penală. De asemenea, potrivit art. 129, căile de atac pot fi exercitate în condițiile prevăzute de lege.

Judecarea cererii de recuzare fără citarea părților are ca scop evitarea prelungirii nejustificate a judecății și efectuarea acesteia într-un termen rezonabil. Nu se poate vorbi despre încălcarea principiului egalității, de vreme ce dispozițiile criticate nu conțin privilegii sau discriminări.

Așa fiind, Curtea Constituțională, prin deciziile pronunțate, a statuat că dispozițiile art. 52 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală sunt constituționale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea acestei soluții, cele statuate anterior prin deciziile Curții Constituționale își mențin valabilitatea și în dosarul de față.

Curtea nu poate reține nici susținerea potrivit căreia dispozițiile criticate încalcă prevederile art. 1 alin. (4) din Constituție, republicată, referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor, deoarece aceste dispoziții constituționale nu sunt incidente în cauză.

De asemenea, Curtea constată că dispozițiile art. 52 alin. 7, introduse prin Legea nr. 281/2003 și, ulterior, modificate prin Legea nr. 159/2004, au fost abrogate expres prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55 din 25 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 592 din 1 iulie 2004. Față de această situație, în conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Curtea Constituțională poate decide numai asupra actelor normative în vigoare. Constatând însă că la data sesizării sale, prin Încheierea din 8 martie 2004

a Tribunalului București — Secția a II-a penală, dispozițiile vigoare, Curtea urmează să respingă excepția de art. 52 alin. 7 din Codul de procedură penală erau în neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.d) și alin. (3), al art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Petre Mihai Băcanu în Dosarul nr. 6.345/2003 al Tribunalului București — Secția a II-a penală.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2004.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind indexarea pensiilor din sistemul public de pensii și a unor venituri ale populației începând cu luna septembrie 2004

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, al art. 81 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 21 alin. (3) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2004 nr. 519/2003,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Începând cu luna septembrie 2004 pensionarii din sistemul public de pensii beneficiază de indexarea pensiilor în condițiile prezentei hotărâri.

(2) Măsurile de indexare se aplică pensiilor ale căror cuantumuri, convenite sau aflate în plată, nu depășesc valoarea a trei salarii medii brute utilizate la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2004, respectiv suma de 23.046.000 lei.

Art. 2. — (1) Valoarea unui punct de pensie se actualizează prin indexare cu 4%.

(2) Valoarea actualizată a punctului de pensie este de 2.869.507 lei.

Art. 3. — În cazul persoanelor ale căror drepturi s-au deschis anterior datei de 1 aprilie 2001, pensia indexată rezultă prin aplicarea valorii actualizate a punctului de pensie asupra punctajului mediu anual convenit sau aflat în plată.

Art. 4. — (1) Pentru drepturile de pensie deschise în baza Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și

alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, cuantumul se stabilesc conform prevederilor art. 76 alin. (1) și (3), luându-se în considerare valoarea actualizată a punctului de pensie în sumă de 2.869.507 lei, stabilită conform prevederilor art. 81 din aceeași lege.

(2) De la prevederile alin. (1) sunt exceptate persoanele ale căror cuantumuri de pensie, convenite sau aflate în plată, depășesc valoarea a trei salarii medii brute utilizate la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2004, respectiv suma de 23.046.000 lei.

Art. 5. — (1) Cuantumul pensiilor indexate conform prevederilor prezentei hotărâri nu pot fi mai mari decât valoarea a trei salarii medii brute utilizate la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2004, respectiv suma de 23.046.000 lei.

(2) În situația în care din aplicarea prevederilor prezentei hotărâri rezultă un cuantum al pensiei mai mic decât cel convenit sau aflat în plată, se menține cuantumul avantajos.

Art. 6. — (1) Începând cu luna septembrie 2004 se indexează cu 4% următoarele venituri ale populației:

- a) pensiile I.O.V.R.;
- b) indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, din a 91-a zi de concediu medical;
- c) indemnizația de maternitate, precum și indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav, din a 91-a zi de concediu de maternitate, respectiv de concediu medical;
- d) indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani sau a copilului cu handicap până la împlinirea vârstei de 3 ani, stabilită anterior datei de 1 ianuarie 2004, din a 91-a zi de concediu pentru creșterea copilului;
- e) indemnizațiile lunare acordate în baza Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și a Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare;
- f) indemnizațiile și sporurile ce se acordă în temeiul Legii nr. 49/1991 privind acordarea de indemnizații și

sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război, cu modificările și completările ulterioare, și al Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Măsura de protecție socială prevăzută la alin. (1) se aplică persoanelor beneficiare ale indemnizațiilor menționate la lit. b) și c), ale căror cuantumuri nu depășesc plafonul reprezentând de 3 ori salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului de asigurări sociale de stat pe anul 2004, respectiv 23.046.000 lei și care au îndeplinit, anterior lunii septembrie 2004 sau în cursul acestei luni, condiția prevăzută de lege pentru acordarea indexării.

(3) Măsura de protecție socială prevăzută la alin. (1) se aplică persoanelor beneficiare ale indemnizațiilor menționate la lit. d), ale căror cuantumuri nu depășesc valoarea salariului mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2004, respectiv 7.682.000, și care au îndeplinit, anterior lunii septembrie 2004 sau în cursul acestei luni, condiția prevăzută de lege pentru acordarea indexării.

Art. 7. — Sumele rezultate în urma aplicării măsurilor de protecție socială prevăzute de prezenta hotărâre se suportă din aceleași fonduri ca și drepturile de bază.

Art. 8. — Prezenta hotărâre se aplică începând cu luna septembrie 2004.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Dan Mircea Popescu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 19 august 2004.
Nr. 1.297.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 737/2003
privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei**

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 737/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 483 din 7 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, după litera B se introduce o nouă literă, litera B¹, cu următorul cuprins:

„B¹. În domeniul protecției cetățenilor români care lucrează în străinătate:

1. promovează, în colaborare cu celelalte instituții competente, măsuri de asigurare și protejare a drepturilor și libertăților cetățenilor români care lucrează în străinătate,

precum și de prevenire a abuzurilor de orice fel la adresa acestora;

2. facilitează menținerea unei legături permanente cu țara a cetățenilor români care lucrează în străinătate, astfel încât aceștia să își poată exercita drepturile constituționale;

3. asigură consultanță în litigii și conflicte de muncă, în scopul respectării drepturilor cetățenilor români care lucrează în străinătate, potrivit legislației aplicabile în statul respectiv;

4. acordă sprijin, pe lângă autoritățile competente, în vederea rezolvării problemelor de muncă și sociale cu care se confruntă românii care lucrează în străinătate;

5. monitorizează, în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe, aplicarea acordurilor, convențiilor și înțelegerilor încheiate de Guvernul României și guvernele altor state, precum și a tratatelor internaționale încheiate în numele României;

6. promovează acțiuni de informare și conștientizare privind riscul muncii ilegale și al lipsei asigurărilor sociale;

7. pregătește condițiile pentru integrarea în Uniunea Europeană și pentru accesul, după aderare, al cetățenilor români pe piața forței de muncă a Uniunii Europene;

8. propune modificarea și, după caz, completarea legislației naționale în domeniul protecției cetățenilor români care lucrează în străinătate.“

2. Alineatul (1) al articolului 19 va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei și ministrul delegat pentru relațiile cu partenerii sociali sunt ajutați în activitatea de conducere a ministerului de 5 secretari de stat, numiți prin decizie a primului-ministru.“

3. După articolul 21¹ se introduce un nou articol, articolul 21², cu următorul cuprins:

„Art. 21². — (1) În condițiile legii, în cadrul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, se organizează Departamentul pentru muncă în străinătate, condus de un secretar de stat.

(2) Secretarul de stat coordonator al Departamentului pentru muncă în străinătate are în subordine Direcția protecția drepturilor cetățenilor români care lucrează în

străinătate, Direcția evidență și monitorizare, precum și Oficiul pentru Migrația Forței de Muncă.

(3) Prin decizie a primului-ministru se înființează Grupul de lucru interministerial, la nivel de secretar de stat, care realizează integrarea activităților diverselor structuri ale statului în a căror competență se află rezolvarea problemelor specifice cu care se confruntă cetățenii români care lucrează în străinătate. Grupul de lucru interministerial va fi coordonat de secretarul de stat coordonator al Departamentului pentru muncă în străinătate.“

4. Alineatul (1) al articolului 23 va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Numărul maxim de posturi pentru aparatul de lucru al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei este de 425 de posturi finanțate de la bugetul de stat, exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetelor miniștrilor.“

5. Alineatul (1) al articolului 24⁶ va avea următorul cuprins:

„Art. 24⁶. — (1) În cadrul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei se înființează Corpul atașatilor pe probleme de muncă și sociale, care asigură reprezentarea ministerului în cadrul misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și la alte reprezentanțe ale României în străinătate. Corpul atașatilor pe probleme de muncă și sociale este subordonat secretarului de stat coordonator al Departamentului pentru muncă în străinătate.“

6. Anexa nr. 1 se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Posturile suplimentare prevăzute pentru desfășurarea activității Departamentului pentru muncă în străinătate, precum și fondurile aferente acestuia se asigură prin redistribuire.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 737/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Dan Mircea Popescu

p. Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Robert Marius Cazanciuc

Ministrul afacerilor externe,

Mircea Geoană

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

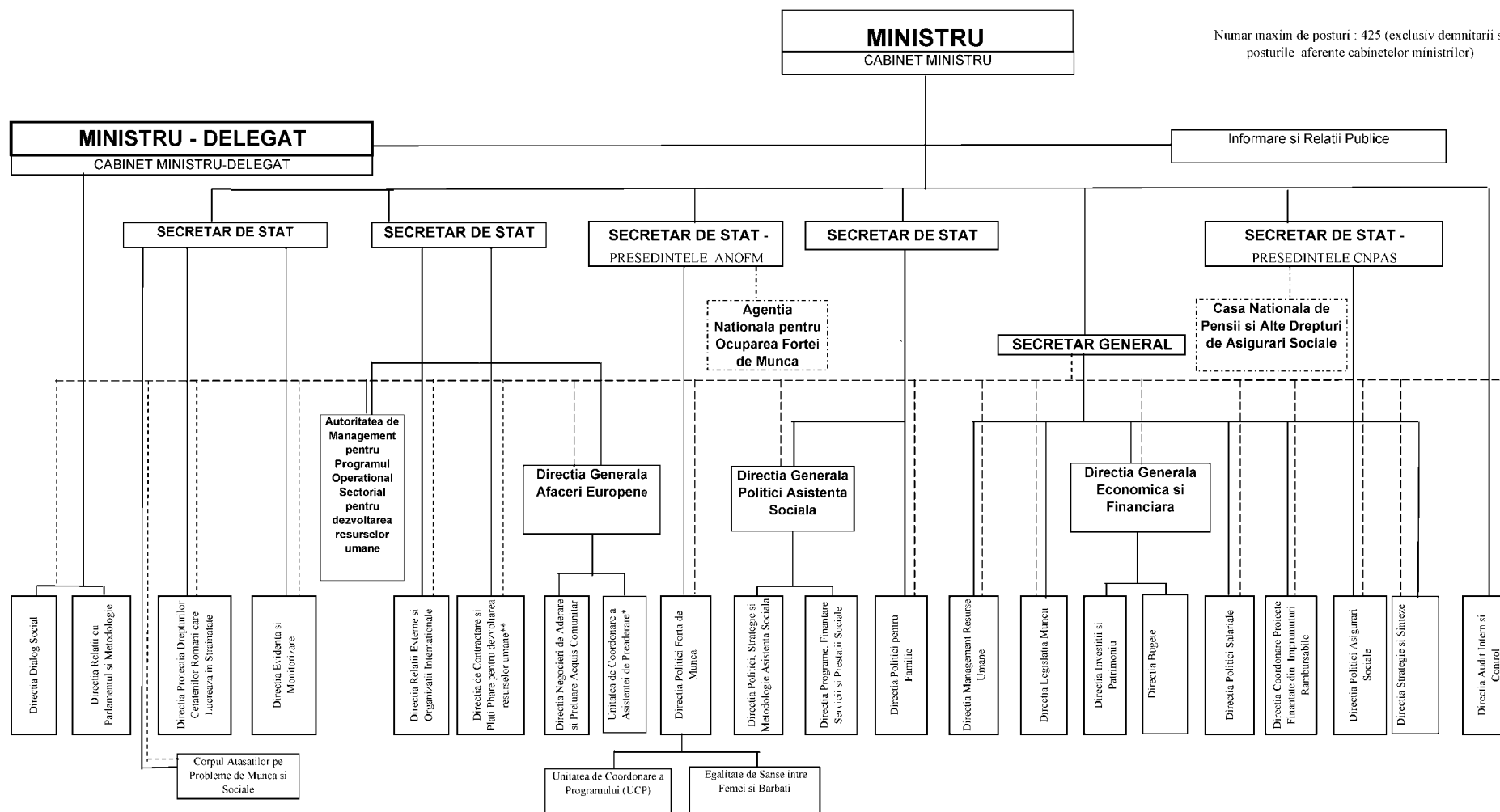
București, 19 august 2004.

Nr. 1.326.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL MUNCII, SOLIDARITĂȚII SOCIALE ȘI FAMILIEI

Numar maxim de posturi : 425 (exclusiv demitarii si
posturile aferente cabinetelor ministrilor)

*) organizata la nivel de directie

**) functioneaza ca directie in anul 2005

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2004
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual	Valoarea abonamentului trimestrial			
		— lei —	Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	9.875.000	2.468.750	2.715.750	2.987.500	3.286.000
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	1.780.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	7.900.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	12.500.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	2.530.000	632.500	632.500	632.500	632.500
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	10.680.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	9.850.000	2.462.500	2.462.500	2.462.500	2.462.500
8.	Colecția Legislația României	2.500.000	625.000	687.500	756.500	832.500
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	4.150.000	1.038.000	1.141.500	1.255.500	1.381.500
10.	Repertoriul actelor normative	625.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	470.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	2.500.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr.202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2 (telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“